

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Art. IV. De via Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

cognoscendum concurrat; hic quippe modus explicandi locutionem Angelicam & communior est, & commodior, quam eorum, qui vel per productionem soni sensibilis in aere, vel per signa Spiritualia, vel per productionem speciei impressæ, vel expressæ fieri locutionem putant. 4. Illuminationem quoque, quam vel superioris Hierarchie Angeli inferiores, vel ex eadem Hierarchia unus alterum illuminant, per eandem voluntatem fieri, quatenus scilicet unus Angelus vult, ut hoc objectum (quod ad Deum ordinatum esse debet; alioqui etiam Dæmones se mutuo illuminare dicentur, quod tamen communiter negantur) alteri, quilibet cognitionem actualem non habet, manifestetur per concursum à Deo cum specie impressa factum.

ARTICULUS IV.

De via Angelorum.

I. Q. 1. *Quid per viam Angelorum intelligatur?* Resp. nihil aliud per eam intelligi, quam tempus ad merendam quietam & gloriam concessum; nam, ut unanimiter docent Theologi, Angeli non fuerunt ab initio cum supernaturali beatitudine creati, sed, ut loquitur S. Augustinus lib. de civitate & grat. c. 10. Deus sic ordinavit Angelorum & Hominum vitam, ut in ea prius ostenderet, quid posset liberum arbitrium; deinde quid posset gratiæ suæ beneficium. Vide etiam statim in gratia habituali creati sunt, ut contra antiquos Doctores id negantes communiter sentiunt moderni Theologi, eò quod passim S. Scriptura dicat eos stabiles (in gratia videlicet) non fuisse; & id ipsum primo homini plenius concedatur, atque adeò Angelo longè digniori tremore non sit negandum. Imo S. Thomas & cum eo plenius Theologi, ut videre est apud Tann. q. 6. dub. 1. docentes, hanc gratiam eos per propriam dispositionem meruisse, cum convenientius dicatur, creaturam intellectualem liberam non ordinari intrinsecè ad finem supernaturalem, nisi per liberum consensum. Hinc quia verisimile est, Deum auxilia majora perfectioribus Angelis contulisse, & hos etiam perfectius eidem cooperatos esse, meritò quoque Doctores communiter cum S. Thoma afferunt, in majori vel

T 3

minori

minori gratia, prout major vel minor erat eorum perfectio
ipsoſ fuisse creatos.

II. Q. 2. *Quamdiu duraverit via Angelorum?* Rsp.
1. si sermo ſit de physicis & realibus instantibus, certum
ſe apud Authores, non diu hanc viam durâſſe; quia ſicut An-
geli non indigebant longo tempore ad naturalem perfectio-
nem, ita nec ad supernaturalem obtinendam multis inſtitu-
tibus indigebant, uti Tann. I. c. du. 2. n. 2. diſcurrit, u-
obiter notat, non credendum eſſe revelationi, quæ ſub no-
mine B. Amadei circumfertur, ubi in raptu quodam ab An-
geliſ hæc verba audiviffe dicitur? *Nos Angelis omnem via
vix & brevibus morulis, ut vos creditis, ſed multius tempore
viaſtores fuimus.* Rſp. 2. Si de instantibus Angeliciſ (q[ui]
quæ Theologi intelligunt diverſitatē valde notabilem ope-
rationum) ſermoni ſit, octo diversas ſententias refert à Ta-
nero I. c. n. 11. inter quas tamen communior, & probabiliſſime
docet, bonorum Angelorum viam duobus instantibus diſtri-
buere, ſcilicet uno, quo gratiam promeriti ſunt; & altero, quo
beatitudinem aſſecuti ſunt; malorum verò Angelorum ve-
am tribus instantibus fuisse abſolutam, uno; quo fuerint
in gratia; altero, quo peccarunt; tertio, quo damnati
ſunt.

ARTICULUS V.

De peccato & poena Angelorum ma- lorum.

Q. 1. *Quid de peccato Angelorum sciendum ſit?* Rſp.
ſequentes doctrinas communius tradi à Theologis. 1. Ea
in ſecondo primū instanti Angelico peccalisse, cum in per-
mo gratiam habuerint; imo S. Thomas cum multis contra
multos docuerit, nec potuiffé illos peccare in primo inſtantie.
2. Probabilius eſſe, omnes Angelos ſimul peccalisse, &
quidem ex ſingulis Hierarchiis aliquos; plures tamen pe-
ſeverare in gratia. 3. Probabilius quoque eſſe, Angelos
inferiores à Lucifero ſeductos fuisse; hoc enim S. Joannes
Apocalypſi c. 12. indicalſſe videtur, dum dixit, Dracones
caudā ſuā tertiam partem stellarum ſecum traxiſſe. 3. Pe-
catum illud propriè fuisse superbia, quo Angeli ex conſcen-
tia